

Filmski maj — v znamenju praznovanja

Vse kaže, da so se ŠTRUMPFKI ali SMRKCI v otroškem kinu MOJCA že malce polegli: naši malčki so se seznanili z Velikim Smrkcem (ali Štrumpfom), spoznali Gargamela in druge prijazne Smrke (ali Štrumpfke). Zdaj so med nami, živimo in veselimo se z njimi — kaj nam pa kdo more? Toda mesec MAJ prinaša en sam velik praznik: 40-letnico zmage nad fašizmom, pa še posebej 9. maj, dan osvoboditve, pa zdaj že tradicionalne pohode ob žici okupirane Ljubljane in kar je še takega. Tudi v MOJCI so se spomnili praznika: ljubljanski otroci si bodo ponovno lahko ogledali vrsto priljubljenih domačih, slovenskih filmov, kot so npr. TI LOVIŠ, pa SREČA NA VRVICI in pa neugnane PASTIRCE v režiji Franceta Štiglica. Za nameček pa nemara še kak starejši film, ki pa ga pionirji sploh še ne poznajo. Toda o tem — ko bo čas!

Starejši gledalci bodo praznovali z nami: od 6. do 12. maja bo v vseh ljubljanskih dvoranah tekel praznični filmski spored DOMAČIH FILMOV, kar pomeni, da bodo ljubitelji slovenskega filma (teh pa naj bi bilo kar precej!) lahko videli vsak dan v drugi dvorani skupno 52 filmov. Če pa posebej poudarimo kino ŠIŠKA: vsak dan drug domači film, med njimi pa tudi kakšen manj znan, kar bo za ljubitelje slovenskega filma še posebej dobrodošlo. Seveda bo obveljalo pravilo »žanrske« razporeditve filmov, kar pomeni, da si boste v kinu ŠIŠKA lahko ogledali le domače filme z akcijskim »nabojem«. Teh pa seveda ne manjka. Ves preostali aprilsko-majski čas pa bo namenjen rednim predstavam. Pa kar po vrsti: ameriška krimi-drama UMAZANI INŠPEKTOR HARRY predstavlja slovitega igralca Clinta Eastwooda, tokrat tudi kot režiserja filma. To je že četrti film iz serije o inšpektorju Harryju, katerega metode so resda »umazane«, toda brezkompromisne, naperjene zoper kriminalce. Ali kot pravijo: najprej strelja, nato postavlja vprašanja! V ameriškem shrljivem filmu PIRANHA II se srečamo — ponovno — s srčkanimi ribicami, imenovanimi »piranhe«, ki mimogrede v minutki ogledajo živo bitje, npr. plavajočo kravo, če človeka namenoma izpustimo. Ameriški vojni film SKOZ PLAMEN NIKARAGVE predstavi trio dopisnikov, ki se po srečanju v Čadu spet znajdejo na bojišču v Nikaragvi. Povezuje jih skupna želja, da svetu odkrijejo pravo resnico o boju ljudstva zoper Somozovo strahovlado. Film je režiral Roger Spottiswoode, glavni vlogi pa igrata Nick Nolte in Gene Hackman.

Ob gledanju filmov v MOJCI in ŠIŠKI vam želimo veliko radosti.

Jubilej Godbenega društva Vodice

Deseta ledina za ljubiteljsko kulturo

Deseta obletnica neke godbe na pihala pomeni navadno potrditev, da neke pravzaprav po negotovem začetku začno delati in živeti za neko tradicijo, ki šele bo. Nekaj takega se zdaj dogaja v Vodicih nad Ljubljano, kjer bo Godbeno društvo Vodice letos prekoračilo prag prvega desetletja. Naš pogovor je potekal lepega pomladnega večera kar na trati pred kulturnim domom, nekoliko pred večerno vajo pihalnega orkestra, sogovorniki pa so bili: Rudi Loborec, kapelnik, Franc Peterlin, predsednik godbeniškega odbora in Feliks Nahtigal, tajnik in duša vodiške godbe:

»To godbo vodim že leto in pol. Pogoji, da bomo delali skupaj, je bil, da bomo delali brez milosti,« je povedal Rudi Loborec, znani slovenski glasbenik in glasbeni pedagog. Zdi se mu, da je bilo spočetka vse precej pri tleh, saj nekateri godbeniki niso poznali niti not. Spočetka tudi ni bilo prave discipline. S trdim in kolikor toliko zagnanim delom so prišli prvi uspehi, nabrali so si nekaj arhiva, disciplina je ojačala:

»Vidite, jaz sem dolžan učiti in to dobro. Ne gre, da bi prišel in pihal tja v tri dni. Ali bomo igrali, ali pa ne bomo. Imamo več kot 40 godbenikov in 9 članov podmladka. Za trobila ni bojazni in sploh ne more biti tako, da bi pri uspehih imeli zasluge drugi, pri neuspehih pa bi se rušilo na mojo glavo. Ne, delati moramo skupaj, zato je potrebno kaj žrtvovati in če je tako, bomo uspevali.«

20. aprila letos bo vodiška godba, sestavljena iz ljubiteljev, kmetovalcev in delavcev, igrala na srečanju godb na pihala v »Domu španskih borcev« v Ljubljani. Za marsikatero godbo bi to ne bil poseben uspeh, Vodičanom pa pomeni, da so jih vendarle

Rudi Loborec

Foto: Marjan Ciglič

sprejeli v krog godb, na katere je treba računati. Se pa vodiška godba srečuje s problemi, ki jih marsikateri orkester, ki je pod okriljem te ali one tovarne, nima. Prvi problem je financiranje instrumentov, drugi pa oblačila. Franc Peterlin, mladi predsednik godbe, je dejal:

»Financiramo se kar sami, kar pa je seveda ob teh cenah zelo težko. Zveza kulturnih organizacij Šiška nam je lani primaknila 12 starih milijonov in če vemo, da velja dobra krilovka 250.000 dinarjev, potem veste, koliko taka pomoč zaleže. Pa ne tožimo preveč, računamo, da bodo z našimi uspehi in delom na ZKO mošnja malo širše odvezali, saj nimamo niti poštenih oblek.«

Ni prav, da bi godbeniki sami na svojih plečih nosili vse stroške, saj navsezadnje v kraju ni proslave, ki bi je ne popestrili vodiški godbeniki. Tudi ne bi bilo prav, da bi denimo lepo, slavnostno prvomajsko jutro minilo brez povzdigujoče budnice vodiške godbe. V Vodicih, so dejali naši sogovorniki, pravzaprav skoraj vsaka kulturna stvar propade in med vsemi edinole dobro in stalno deluje prav godba na pihala. Če je tako, bi jo pa res morali čuvati, gojiti, saj so godbeniki pravzaprav edini nosilci širše kulture. Čeprav so ljubitelji, so organizirani in delajo, očitno prebujajo kulturno mrtvilo kraja. Feliks Nahtigal, osrednja osebnost, duša Godbenega društva, je pripovedoval:

»Prve instrumente sem kupil kar s svojim denarjem. Moram reči, da so mi stroške povrnili. Ne vem zakaj, ampak jaz sem za godbo navdušen, kar pomeni, da če ne grem na vajo, sem kar nekoliko nesrečen. No, težko je bilo začeti, tudi vmes se je vse mogoče dogajalo, zdaj pa je za nami prvo desetletje, kapelnik je odličen, napredovali smo in poslej, upam, se nam bodo zarje le zjasnile.«

Najstarejši član vodiške godbe jih ima krepko prek 75, dva najmlajša jih zbereta oba skupaj komaj 20. V godbi nastopa tudi šest deklet. Nežnejši spol igra seveda na nežnejše instrumente, trojica med njimi piha v klarinete. 17-članski odbor godbenikov čaka v novem desetletju precej dela, po vsej verjetnosti ne bodo popustili, saj glasbeno zadovoljstvo korakati v osmeroredih na praznični dan tudi nekaj pomeni. Korakati in stresati z živahnimi marši svoj kraj in občane pod taktirko Rudija Loborca.

Bogomir Sefic

Prizadevni glasbeniki

V medvoški podružnici glasbene šole Franc Šturm Šiška-Bežigrad poučujejo štirje glasbeni pedagogi poleg nauka o glasbi na štirih instrumentih: klavirju, flavti, blok flavti in harmoniki. Kljub dobrim pogojem za delo v godbenem domu pa glasbeno šolo redno obiskuje le 20 učencev, predvsem iz okoliških krajev. Gojenci imajo redne nastope v šoli, sicer pa nastopajo tudi na proslavah.